

Goedkeuring van het op 8 april 1960 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Algemeen Verdrag, van de verdragen, overeenkomsten en protocollen die daarvan deel uitmaken en van enige tezelfdertijd gewisselde brieven.

EINDVERSLAG

Nr. 13

Na lezing van de memorie van antwoord en na het mondeling overleg¹⁾, dat speciaal gewijd was aan het ontwerp algemene maatregel van bestuur houdende vaststelling van een Regeling inzake uitkeringen aan nazi-vervolgden, was voor de bijzondere commissie nog een aantal vragen overgebleven, die zij gaarne voor de openbare behandeling van dit wetsontwerp beantwoord zou willen zien.

Wat is het rechtskarakter van de gemeenschappelijke verklaring dd. 11 juni 1959 van de vertegenwoordigers van het „land” Neder-Saksen enerzijds en het Havenschap Delfzijl anderzijds? Had het niet meer voor de hand gelegen dat deze beide lagere organen bij de onderhandelingen tussen de Regeringen slechts een adviserende stem gehad zouden hebben?

Is naar de mening van de Regering de in de memorie van antwoord, blz. 6, onder *d*, genoemde beperking, dat Delfzijl geen erts en kolen zou mogen overslaan, bestemd voor het achterland van de haven van Emden, indien er een nieuwe verbinding tussen Delfzijl en het hoofdvaarwater zou zijn aangelegd, in overeenstemming met het E.G.K.S.-verdrag?

Handhaaft de Regering, na kennisneming van het vonnis van het Landgericht Hannover van 14 juli 1962 (*Neue Juristische Wochenschrift* - Heft 43, blz. 1970) waarin de Spaltungstheorie wordt geaccepteerd ook voor gevallen waarin niet 100 pct. van het kapitaal van buiten West-Duitsland gevestigde rechtspersonen in beslag genomen is, haar mededelingen over de Spaltungstheorie, die zij gedaan heeft in de toelichting op de nota van wijziging (stuk 7)?

Enige leden zouden het op prijs stellen indien de Regering alsnog haar mening zou zeggen over het probleem dat op blz. 3, rechterkolom, bovenaan, van het voorlopig verslag is aangeroerd, nl. of een zeker tegenwicht tegen een te eenzijdige Duitse beïnvloeding met name in het oosten des lands (door televisie, enz.) en ook b.v. tegen een te eenzijdige toeristenstroom, kan worden gevonden in een sterkere oriëntatie op de Latijnse cultuur en op de andere E.E.G.-landen.

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de commissie voornoemd van oordeel, dat dit behandeling daarmee voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 15 januari 1963.

VAN DER GOES VAN NATERS
VAN DIS
JOS MAENEN
SCHMAL
GOEDHART
BRUINS SLOT
BEERNINK
POSTHUMUS
JANSSEN
VAN LEEUWEN
²⁾
PESCHAR
VAN EIJDEN
STOFFELS-VAN HAAFTEN
VAN DOORN.

¹⁾ Het verslag van dit mondeling overleg is verschenen onder nr. 12.

²⁾ De heer Van Rijkevorsel en diens plaatsvervanger, de heer Van Meel, hebben wegens ziekte niet aan de vaststelling van dit verslag kunnen medewerken.